

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 425/2015-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. septembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátskou kanceláriou FARDOUS PARTNERS s. r. o., Hlavná 6, Šaľa, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Renáta Fardousová, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 248/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. júla 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 248/2013 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka okrem iného uviedla: *«Dňa 13.12.2013 sťažovateľka podala na Okresný súd Bratislava I žalobu o zaplatenie 14.971,85 €, ktorá právna vec je vedená pod sp. zn. 8 C/248/2013. Súd vytýčil pojednávanie v tejto právnej veci až na deň 24.09.2015, t. j. s odstupom jedného roku a deviatich mesiacov od podania žaloby. V uvedenom konaní počas tejto doby nevykonal žiadne úkony smerujúce k prejednaniu predmetnej právnej veci, resp. súd neurobil voči navrhovateľke žiadny procesný úkon, obmedzil sa len na zaslanie vyjadrenia odporcu zo dňa 14.04.2014, ktoré bolo doručené až dňa 24.11.2014, teda až po šiestich mesiacoch.*

Vzhľadom na nečinnosť súdu, keď ani po vyše jednom roku od doručenia návrhu na začatie konania nevytýčil termín pojednávania, a aj napriek telefonickým urgenciám a písomnej urgencii zo dňa 16.06.2014 súd v predmetnej právnej veci naďalej zostal nečinný sa sťažovateľka so svojou sťažnosťou zo dňa 16.04.2015 obrátila aj na porušovateľa. Listom „Upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8 C/248/2013“ zo dňa 20.05.2015, doručeným dňa 29.05.2015 predseda porušovateľa uviedol, že sťažnosť v predmetnej veci je dôvodná.»

Napokon sťažovateľka poukázala aj na to, že *„dĺžka súdneho konania jej spôsobuje psychickú traumu a ujmu, ktorá sa však nedá vyčíslit“.*

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/248/2013 porušil právo [REDAKOVANÉ], bytom: [REDAKOVANÉ]

a) na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR,

b) na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

2. [REDACTED], bytom: [REDACTED] sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 15.000 € (slovom pätnásttisíc Eur), ktoré jej je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu...“

Okrem uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby jej ústavný súd priznal aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V

súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

V konaniach o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou vyžaduje preukázanie podania sťažnosti predsedovi príslušného súdu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 3 ods. 4 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Takúto sťažnosť totiž ústavný súd považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd treba využiť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (porovnaj napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

Ústavný súd zo sťažnosti a k nej pripojených príloh zistil, že sťažovateľka podaním zo 16. apríla 2015 adresovaným predsedníčke okresného súdu uplatnila sťažnosť na prieťahy v napadnutom konaní.

V odpovedi (na sťažnosť) sp. zn. Spr. 2098/2015 z 20. mája 2015 predsedníčka okresného súdu okrem iného uznala existenciu prieťahov v namietanom konaní, zároveň sa za ne ospravedlnila a súčasne oznámila, že vo veci je nariadený termín pojednávania

na 24. september 2015, pričom taktiež uviedla, že vec bola zaradená „*medzi sledované veci, s režimom kontroly úkonov vo veci každé tri mesiace*“.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mala sťažovateľka právo podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mala sťažovateľka k dispozícii a aj ho využila ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Súčasne je potrebné poukázať aj na to, že sťažnosť na prieťahy adresovaná orgánu štátnej správy súdov zohráva významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. m. m. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Je nesporné, že po upozornení predsedníčky okresného súdu na prieťahy a po prijatí príslušných opatrení už okresný súd nebol vo veci nečinný a priebežne v nej koná, čo ústavnému súdu umožňuje v danom štádiu konania vysloviť záver, že okolnosti napadnutého konania v čase predbežného prerokovania sťažnosti sú také, že došlo k odstráneniu nežiaduceho stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou, resp. neefektívnou činnosťou okresného súdu.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci predložila ústavnému súdu novú sťažnosť, a to za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania bol okresný súd nečinný alebo v ňom postupoval neefektívne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2015